

แผนรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์

คำนำ

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๔ กำหนดให้หน่วยของรัฐ จัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยแนวทางปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่จัดขึ้นฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดดดล้องตามประกาศ คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอกมาตรฐานด้าน การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบด้วย แผนการตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และแผนการรับมือภัยภัยคุกคามทางใจเบอร์ เพื่อดำเนินการตาม พรบ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๔ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยการ มุ่งเน้นการตรวจสอบควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมถึงการกู้คืนระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้สามารถใช้งานได้ งานศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ จึงได้จัดทำ "แผนรับมือเหตุภัยคุกคาม ทางไซเบอร์วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์" เพื่อใช้เป็นแผนในการรับมือและฟื้นฟูบริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้าน การจัดการเรียนการสอน ครู บุคลากร นักเรียน นักศึกษา ได้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์

งานศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ตุลาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

หลักการและเหตุผล	o
วัตถุประสงค์	9
ขอบเขต	9
หน้าที่การทบทวนแผน	9
หน้าที่ในการดำเนินการตามแผน	9
ความเกี่ยวข้องกับเอกสารอื่น	ල
โครงสร้างทีมรับมือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมันคงปลอดภัยไซเบอร์	
(Cyber Incident Response Team: CIRT)	ම
รูปแบบภัยคุกคามไซเบอร์ ขั้นตอนการรับมือ	តា
ขั้นตอนการรับมือ	Œ

แผนรับมือเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๔ กำหนดใหของรัฐจัดทำ ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมันคงปลอดภัยไขเบอร์โดยแนวทางปฏิบัติการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่จัดขึ้นฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องตามประกาศคณะกรรมการ กำกับดูแล ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอกมาตรฐานด้านการรักษาความ มั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.พ.ศ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบด้วย แผนการตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดอดภัยไซเบอร์ การประเมินความเสียงด้านการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อดำเนินการตาม พรบ. การรักษา ความ มั่นคงปลอดภัยไขเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๖ มาตรา ๔๔ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยการมุ่งเน้นการ ตรวจสอบ ควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมถึงการกู้คืนระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ ให้สามารถใช้งานได้

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อกำหนดกระบวนการขั้นตอนในการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามระบบสารสนเทศ ๒.๒ เพื่อป้องกันและลดความเสียหายที่เกิดขึ้นกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๓ เพื่อให้การปฏิบัติราชการดำเนินไปได้อย่างมีเสถียรภาพ

๒.๔ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติในการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของวิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์

๓. ขอบเขต

แผนรับมือฯ ฉบับนี้ ใช้รับมือเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้นต่อระบบสารสนเทศ และข้อมูลดิจิทัลของ วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์ รวมถึงบุคคลหรืออุปกรณ์ใด ๆ ซึ่งเข้าถึงระบบสารสนเทศ และข้อมูลดิจิทัลดังกล่าว

๔. หน้าที่การทบทวนแผน

งานศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศมีหน้าที่ทบทวนและขออนุมัติแผนรับมือฯ ฉบับนี้ถึงคณะทำงานการรักษา ความมันคงปลอดภัยไซเบอร์วิทยาลัยฯ

๕. หน้าที่ในการดำเนินการตามแผน

งานศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการตามแผนรับมือฯ ฉบับนี้ โดยมี หน่วยงานสนับสนุนประกอบด้วย

- ๑. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
- ๒. ฝ่ายวิชาการ
- ๓. ฝ่ายบริหารทรัพยากร
- ๔. ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

๖. ความเกี่ยวข้องกับเอกสารอื่น

๖.๑ นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศทางไซเบอร์ วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์ ๖.๒ นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์ ๖.๓ ประกาศวิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์ เรื่อง นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๓

๖.๔ แนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์

๗. นิยาม

เหตุการณ์ (Event) หมายความว่า การเกิดขึ้นที่สังเกตได้ใด ๆ (observable occurrence) ในระบบเครือข่าย สภาพแวดล้อม กระบวนการ ลำดับการดำเนินการ หรือบุคลากร เหตุการณ์อาจมีหรือไม่มีลักษณะที่ส่งผลเชิงลบ ก็ได้

เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber incident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่มีผลเชิงลบที่เกิดจากการกระทำหรือ การดำเนินการใด ๆ โดยมิชอบโดยใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมไม่พึงประสงค์โดยมุ่งหมาย ให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นภยันตรายที่ใกล้ จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูล อื่นที่เกี่ยวข้อง

ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber threat) หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใด ๆ โดยมิชอบโดยใช้ คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมไม่พึงประสงค์โดยมุ่งหมายให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบ คอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นภยันตรายที่ใกล้ จะถึงที่จะก่อให้เกิดหรือส่งผล กระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ หมายความว่า เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ปรากฏต่อระบบ สารสนเทศ และเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศตามมาตรา ๔๘ ซึ่งคณะกรรมการการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยโซเบอร์แห่งชาติได้กำหนดลักษณะของภัยคกคามทางไซเบอร์ไว้ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

๘. โครงสร้างทีมรับมือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Incident Respo

วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์ ใช้โมเดลโครงสร้างทีมรับมือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ในลักษณะแบบรวมศูนย์ ประกอบด้วย

๑. นางสาวทักษิณา ชมจันทร์	หัวหน้าทีมรับมือ	ผู้อำนวยการ
๒. นายสมศักดิ์ จันทานิตย์	รองหัวหน้าทีมรับมือ	รองผู้อำนวยการ
๓. นายณัทพงศ์ โยธี	เจ้าหน้าที่รับมือ	หัวหน้างานศูนย์ฯ
๔. นายณัช มนตรี	เจ้าหน้าที่รับมือ	เจ้าหน้าที่งานศูนย์ฯ

๙. รูปแบบภัยคุกคามไซเบอร์

Malware คือ ซอฟต์แวร์หรือ Code ประเภทหนึ่งที่มีจุดประสงค์ในการผลิตออกมาเพื่อส่งผลกระทบต่อระบบ คอมพิวเตอร์ที่ เมื่อถูกติดตั้งหรือเปิดในระบบคอมพิวเตอร์ Malware จะทำให้สามารถเข้าถึงทรัพยากรของระบบ คอมพิวเตอร์ และอาจแชร์ข้อมูล ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ในเครือข่าย รวมถึงเซิร์ฟเวอร์ต่าง ๆ โดยมี พฤติกรรมแตกต่างกันตามที่ผู้ไม่ประสงค์ที่ทำการ ผลิตออกมา ชื่อเรียก Malware นั่นครอบครอบคลุมถึงไวรัส (Virus) เวิร์ม (worms) โทรจัน (Trojans)

Web-based attacks คือ วิธีการโจมตีเหยื่อโดยผ่านช่องทางเว็บไซต์ โดยทำเว็บไซด์ หรือ Hack เว็บไซด์ที่มี ช่องโหว่เพื่อแก้ไข เว็บไซต์โดยการใส่ code ที่ทำให้เหยื่อเมื่อเข้าเว็บไซด์ดังกล่าวแล้ว จะนำเหยื่อไปที่เป้าหมาย ปลายทางที่เป็น เว็บไซต์ที่ทำการวาง Malware ไว้เพื่อทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของเหยื่อติด Malware

Phishing คือ วิธีการโจมตีเหยื่อผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เช่น E-Mail, SMS, เว็บไซต์ หรือ ช่องทาง Social โดย วิธีการหลอกล่อเหยื่อด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้เหยื่อหลงเชื่อและให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น Usemame, Passw ข้อมูล สำคัญอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวของเหยื่อไปใช้ในการทำธุรกรรม

Web application attacks Re วิธีการใจมตีเว็บไซต์เป้าหมายโดยอาศัยช่องไหว่ต่าง ๆ เช่น Code ของ เว็บไซต์และ Web Server หรือ Database Server

Spam คือ วิธีการที่ผู้ส่ง หรือผู้ไม่ประสงค์ดีทำการส่งข้อมูล, ข้อความ, หรือโฆษณาต่าง ๆ ผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยังผู้รับ เช่น E-Mail. SMS. เว็บไชต์ หรือ ช่องทาง Social โดยเป็นการส่งจำนวนมากหรือส่งโดยที่ไม่ได้ขอ อนุญาตไปยังผู้รับ เพื่อสร้างความรำคาญหรือก่อกวน

DDoS (Distributed Denial of Service) คือ วิธีการโจมตีเป้าหมายที่เป็นเว็บไซต์, ระบบการะบบเครือข่าย โดยใช้เครื่องโจมตีที่เป็นต้นทางจำนวนมากยิงมาที่เป้าหมายเดียว ภายในเวลาเดียวกันจุดประสงค์ที่เพื่อให้เว็บไซต์, ระบบการให้บริการ หรือระบบเครือข่ายไม่สามารถใช้งานได้

Data breach คือ เกิดการรั่วไหลของข้อมูลที่อาจเกิดจากช่องโหว่ หรือการโจมตีเพื่อขโมยข้อมูลของแอป พลิเคชัน หรือระบบที่ให้บริการต่าง ๆ โดยที่เจ้าของข้อมูลหรือผู้ให้บริการแอปพลิเคชัน ไม่ทราบ ซึ่งผู้โจมตีต้องการ นำข้อมูลไปขาย หรือเพื่อเรียกค่าไถ่ของชุดข้อมูล นั้นๆ

Insider threat คือ ภัยที่เกิดจากภายในบุคลากรภายในขององค์กร ซึ่งอาจจะเกิดจากความตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจ ผ่านช่องทางการใช้งานปกติของบุคลากร เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ของบริษัท หรือ สมาร์ทโฟน เป็นต้น ซึ่ง Insider threat เป็นภัยประเภทที่มีความรุนแรงเมืองจากภายในองค์กร อาจจะมีการป้องกันในระดับต่ำทำให้เกิดการโจมตี ประเภทนี้ได้ง่าย และผลลัพธ์ของภัยนี้มีความรุนแรง

Botnets หรือ Robot Network คือ โปรแกรมที่ถูกเขียนขึ้นโดยผู้ไม่ประสงค์ดี ที่ทำการติดตั้งโปรแกรมแบบ แฝงตัวอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ หรืออปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อรอรับคำสั่งให้ทำการโจมตีเป้าหมายหรือดำเนินการ บางอย่างที่โปรแกรมไว้ ซึ่งส่วนมากเครื่องที Botnets แฝงตัวบนเครื่องของเหยื่อจะไม่ทราบว่ามีการติด BotBotnets จะไม่ทำงานตลอดเวลา จะทำงทำงานก็ต่อเมื่อมีการเรียกจากผู้ผลิต (ผู้ไม่ประสงค์ดี)

Ransomware คือ Malware ประเภทหนึ่งที่เมื่อถูกติดดังที่เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วจะหาวิธีการเข้ารหัส ไฟล์ข้อมูลทั้งหมดในเครื่องทำให้ข้อมูลที่อยู่ในเครื่องไม่สามารถเปิดเพื่อใช้งานได้ ซึ่งจุดประสงค์ทำการล็อคไฟล์ เพื่อที่จะเรียกค่าไถ่ของรหัสผ่านที่ใช้ในการปลดล็อคไฟล์เพื่อให้ไฟล์ที่คอมพิวเตอร์นั้นกลับมาใช้งานได้อีกครั้ง Cryptojacking คือ วิธีการที่ Hacker เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของเหยื่อโดยวิธีการต่าง ๆ และแอบทำการติดตั้ง โปรแกรมที่ใช้เพื่อการขุดเหรียญ Cryptocurrency โดยอาศัย CPU หรือ GPU บนเครื่องคอมพิวเตอร์ของเหยื่อ ประมวลผลเพื่อสร้างรายได้กลับไปที่ Hacker

ผู้บุกรุก (Hacker) ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตในหารใช้งานระบบ แต่พยายามลักลอบเข้ามาใช้งานด้วยวัตถุประสงค์ ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเพื่อโจรกรรมข้อมูล ผลกำไร หรือความพอโจส่วนบุคคลก็ตาม ความเสียหาย จากผู้บุกรุกเป็นภัย คุกคามที่หนัก

๑๐. ขั้นตอนการรับมือ

แผนรับมือเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ของวิทยาลัยฯ ฉบับนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนการรับมือเหตุภัยคุกคามทาง ไซเบอร์ตามในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมันคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติ และกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมันคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยหน่วยงานของรัฐและหน่วยงาน โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ และประกาศคณะกรรมการการรักษาความมันคงปลอดภัย ไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง ลักษณะภัยคุกคามทางไซเบอร์ มาตรการป้องกัน รับมือ ประเมิน ปราบปราม และระงับภัย คุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับ พ.ศ. ๒๕๖๔ รวมถึง นโยบายความมันคงปลออดภัยสารสนเทศทางไซเบอร์ วิทยาลัยฯ ดังนี้

- ๑๐.๑ ขั้นการเตรียมการเพื่อให้วิทยาลัยฯ มีความพร้อมในการรับมือปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่ระบุ จึงได้ดำเนินการเตรียมความพร้อม ดังนี้
- (๑) กำหนดโครงสร้างทีมรับมือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมันคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Incident Response Team: CIRT)
- (๒) กำหนดโครงสร้างการรายงานเหตุการณ์ (Incident Reporting Structure) ซึ่งกำหนดว่า หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศจะปฏิบัติตามภาระหน้าที่ในการรายงาน ภายได้พระราชบัญญัติ และกฎหมายย่อยใด ๆ ที่ทำขึ้นภายใยใต้กฎหมายดังกล่าว ตลอดจนภาระหน้าที่ในการ รายงานภายได้กฎหมาย และข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
 - (๓) กำหนดเกณฑ์และขั้นตอนในการเรียกใช้งาน (Activate) การตอบสนองต่อเหตุการณ์และ CIRT
- (๔) ดำเนินการตามแนวปฏิบัติพื้นฐาน (Security Control Baselines) เพื่อเตรียมการและป้องกัน การเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ (preparation) ดังนี้

ระดับ	แนวปฏิบัติ
กรณีบริการ ระบบ	๑. การเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์
หรืออุปกรณ์มี	๑.๑ อุปกรณ์ป้องกันระบบเครือข่าย (Next Generation Firewall) ใช้สำหรับป้องกัน
แนวโน้มที่จะเกิด	ภัยคุกคามทางไซเบอร์ประเภท Dos/DDos BOTNET Phishing Hackers ทั้งนี้
ผลกระทบเป็นภัย	อุปกรณ์ป้องกันระบบเครือข่ายที่จัดหานอกจากความสามารถในการเป็น
คุกคามทางไซเบอร์	Frewall แล้วยังต้องมีความสามารถอื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่ ความสามารถในการ
ระดับไม่ร้ายแรง	ตรวจจับผู้บุกรุก (IPS) ความสามารถในการคัดกรองเว็บไซต์อันตราย

กรณีบริการ ระบบ หรือ อุปกรณ์มี แนวโน้มที่จะเกิด ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์ ระดับร้ายแรง

กรณีบริการ ระบบ หรือ อุปกรณ์มี แนวโน้มที่จะเกิด ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์ ระดับวิกฤติ ๑ ๒ ซอฟต์แวร์ตรวจสอบประสิทธิภาพระบบเครือข่าย (Network Monitoring Software) ใช้สำหรับตรวจจับความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับระบบเครือข่ายคุกคามทางไซ เบอร์ระดับคอมพิวเตอร์กลาง

๑.๓ อุปกรณ์ web app firewall ใช้สำหรับป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิด ขึ้นกับระบบงานคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมาให้บริการผ่าน web browser ได้แก่ การ คุกคามทางไซเบอร์ประเภท Hacker โดยสามารถป้องกันเทคนิคการบุกรุก ๑ ๔ ซอฟต์แวร์สารองข้อมูล ไข้สำหรับกระบวนการสำรองข้อมูล และการกู้ข้อมูล ของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งยังสามารถสำรองข้อมูลแบบเข้ารหัสได้ ๑.๕ อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลภายนอก (SAN Storage) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับติดตั้ง ระบบงานคอมพิวเตอร์ และในการรับมือทางไซเบอร์อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลภายนอกยัง สามารถลดผลกระทบที่เกิดจาก Ransonsomware โดยจะใช้อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล ภายนอกดังกล่าวจัดทำพื้นที่จัดเก็บข้อมูลส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหากนำไฟล์ สำคัญมาจัดเก็บเอาไว้ที่พื้นที่จัดเก็บข้อมูลส่วนกลางแม้ว่าจะเกิดภัยคุกคามไซเบอร์ ประเภท Ransomware ก็สามารถนำข้อมูลสำคัญที่เก็บอยู่บนพื้นที่จัดเก็บข้อมูล ส่วนกลางกลับมาได้

- ๑.๖ ระบบงานคอมพิวเตอร์สำรอง ใช้ในกรณีไม่สามารถกู้ระบบงานคอมพิวเตอร์ขึ้นมาได้ ๑.๗ อุปกรณ์จัดเก็บ Log fle ใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ ที่เกิดขึ้นจากการใช้งานเครือข่ายคอมพิวเตอร์กลาง
- ๑ ๘ อุปกรณ์วิเคราะห์ Log fle ใช้สำหรับวิคราะห์ข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ ที่เกิดจากการใช้งานคอมพิวเตอร์กลาง ซึ่งข้อมูลที่ถูกวิเคราะห์ดังกล่าวจะช่วยระบุถึง หมายเลข IP Address ของผู้โจมตี และลักษณะภัยคุกคามไซเบอร์ที่โจมตีระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์กลางและใช้ประกอบการทำรายงานให้แก่คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความ มันคงปลอดภัยไซเบอร์
- ๑.๙ ชอฟต์แวร์ป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์แบบคอร์ปอเรต (Corporate AntivirusSoftware) ใช้สำหรับติดตั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) เครื่องคอมพิวเตอร์ พกพา (Notebook) และเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ซึ่งสามารถป้องกันภัยคุกคามไซเบอร์ ประเภท Malware, Computer Virus, Computer worm, Trojan, Ransomware, BOTNET และ Spam Mail
- ๒. แผนการตรวจสอบการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กลาง สามารถรับมือกับกับคุกคามทางไซเบอร์ที่มีการ พัฒนาขึ้นตลอดเวลาจะพิจารนาจ้างบริษัทผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเสี่ยงการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มาตรวจสอบ โดยจะมีจำนวนครั้งในการตรวจสอบอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งในการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงนี้ อาจสามารถค้นหาภัยคุกคาม ไซเบอร์ประเภท Backdoor ที่ถูกซ่อนเอาไว้จากขั้นตอนการพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ ได้

ระดับ	แนวปฏิบัติ
กรณีบริการ ระบบ	๓. การเตรียมพร้อมด้านบุคลากร
หรืออุปกรณ์มี	๓.๑ การให้ความรู้เพื่อให้บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์จะพิจารณาจ้าง
แนวโน้มที่จะเกิด	บริษัทผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเสี่ยงการรักษาควาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
ผลกระทบเป็นภัย	ดำเนินการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร
คุกคามทางไซเบอร์	๓.๒ มีผู้ดูแลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเครือข่าย และผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์
ระดับไม่ร้ายแรง	กลาง
กรณีบริการ ระบบ	๔. การเตรียมความพร้อมด้านการสำรองข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์สำรองในกรณีภัย
หรือ อุปกรณ์มี	คุกคามทางไซเบอร์ ก่อเกิดความเสียหายแก่ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กลาง อย่างมาก
แนวโน้มที่จะเกิด	จนไม่สามารภทำงานได้เป็นเวลานานจะพิจารณาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาโดยวิธีการกู้
ผลกระทบเป็นภัย	คืนข้อมูลที่เสียหาย หรือ เปิดใช้ระบบคอมพิวเตอร์สำรอง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ระบบ
คุกคามทางไซเบอร์	คอมพิวเตอร์กลางสามารถใช้งานได้อย่างรวดเร็วที่สุด
ระดับร้ายแรง	
กรณีบริการ ระบบ	
หรือ อุปกรณ์มี	
แนวโน้มที่จะเกิด	
ผลกระทบเป็นภัย	
คุกคามทางไซเบอร์	
ระดับวิกฤติ	

๑๐.๒ ดำเนินการในการตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (detection and analysis) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น ที่จะช่วยให้หน่วยงานสามารถบรรเทาความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่ และสามารถแจ้งเตือนได้อย่างทันท่วงทีเมื่อมีภัย คุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้น โดยวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการรักษาความมันคงปลอดภัย ไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง ลักษณะภัยคุกคามทางไซเบอร์ มาตรการป้องกัน รับมือ ประเมิน ปราบปรามและระงับภัย คุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ระดับ	แนวปฏิบัติ
กรณีบริการ ระบบ	๑ กำหนดช่องทางที่จะใช้ในการตรวจจับความผิดปกติได้อย่างเหมาะสมกับ
หรืออุปกรณ์มี	สภาพแวดล้อมที่ดูแล โดยสามารถพิจารณา "การกำหนดจุดและวิธีการที่จะใช้ในการ
แนวโน้มที่จะเกิด	ตรวจจับ Incident"
ผลกระทบเป็นภัย	๒. ดำเนินการวิเคราะห์ Incident ได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม
คุกคามทางไซเบอร์	๓. การกำหนดจุดและวิธีการที่จะใช้ในการตรวจจับ Incident การตรวจจับ Incident
ระดับไม่ร้ายแรง	จะขึ้นอยู่กับระบบที่ใช้งานอยู่และรูปแบบของความพยายามในการโจมตีประกอบกับ
	กลไกต่าง ๆ ที่ทำการปกป้องระบบอยู่เพราะโดยทั่วไประบบการป้องกันจะทำการแจ้ง
	เตือน (Alert) หรือ เก็บบันทึกข้อมูล (Log) เพื่อ ใช้ในการวิเคราะห์หาความผิดปกติด้วย

ระดับ	แนวปฏิบัติ
กรณีบริการ ระบบ	โดยลักษณะของข้อมูลแจ้งเตือนที่ใช้ในการตรวจจับแบ่งได้เป็น 2 ประเภท
หรือ อุปกรณ์มี แนวโน้มที่จะเกิด	• Precursor เป็นข้อมูลที่บ่งบอกว่า Incident จะเกิดขึ้นในอนาคต
ผลกระทบเป็นภัย	• Indicator เป็นข้อมูลที่ปงบอกว่า Indent ได้เคยเคยเกิดขึ้นหรือกำลังเกิดขึ้นอยู่
คุกคามทางไซเบอร์ ระดับร้ายแรง	ซึ่งการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันและตรวจจับ นอกจากจะต้องพิจารณาความเหมาะสมกับ ระบบที่ต้องการจะ ป้องกันแล้ว ควรต้องมีการปรับ Fine Tune เพื่อให้มีความเหมาะสม กับสภาพการใช้งานของระบบนั้น ๆ เป็นสำคัญและถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคนิคในการ วิเคราะห์เหตุภัยคุกคามเมื่อได้รับแจ้งมีดังต่อไปนี้
กรณีบริการ ระบบ	๔.การวิเคราะห์เหตุภัยคุกคามหรือความผิดปกติเมื่อได้รับแจ้ง
หรืออุปกรณ์มี	การวิเคราะห์เหตุภัยคุกคามหรือความผิดปกติควรมีความถูกต้องแม่นยำและ
แนวโน้มที่จะเกิด	ประสิทธิภาพ เพื่อให้การ ดำเนินการในขั้นตอนต่อไปสามารถดำเนินการได้เร็ว
ผลกระทบเป็นภัย	๔.๑ Profing (Baselining) Networks and Systems & Understand Normal
คุกคามทางไซเบอร์ ระดับไม่ร้ายแรง	Behavior ข้อมูลสถานะการทำงาน การตั้งค่า และการใช้งานปกติของระบบ จะทำให้ทราบ ได้เร็วขึ้นเมื่อมีพฤติกรรมผิดปกติเกิดขึ้นในระบบ
กรณีบริการ ระบบ	จะทาเหทราบ เตเราขนเมอมพฤตการมผิดบกตะกัดขนเนระบบ ๔.๒ Log Retention Policy Log จากอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น IPDS, Work Servers,
หรือ อุปกรณ์มี	Network Devices เป็นต้น จะมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการวิเคราะห์หาสาเหตุการ
แนวโน้มที่จะเกิด	โจมตี และ บันทึกเหตุการณ์เก็บไว้เพื่อหลักฐานทางกฎหมายหรือเรียกดูในอนาคต จึง
ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์	ต้องมี การเก็บรักษาและป้องกันอย่างดี รวมถึงเก็บไว้เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ตอบ โจทย์ในด้านตอบสนองและเป็นไปตามกฎหมายข้อบังคับ
้ ระดับร้ายแรง	๔.๓ Perform Event Correlation การโจมติโดยทั่วไปมักจะมีเส้นทางระบบเป้าหมายที่
	ผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ บนเครือข่าย ดังนั้นการวิเคราะห์ก็จำจะต้องใช้ข้อมูลจากทุกอุปกรณ์
	ที่คาดว่า จะเกี่ยวข้องร่วมกัน (Correlation)เพื่อให้เห็นถึงเส้นทางการโจมตี และสาเหตุที่ แท้จริงที่ทำให้การบุกระสบผลสำเร็จ
	๔.๔ Clock Synchronization อุปกรณ์ทุกชิ้นบนเครือข่ายต้องได้รับการSynchronize
	เวลาให้ตรงกันอยู่เหมอ ไม่เช่นนั้นแล้วการ Correlate Eventจะทำได้ยากหรือไม่สามารถ ทำได้
	๔.๕ Sniff and Analyze Network Data ในหลาย ๆ กรณีการดักจับข้อมูลทางเครือข่าย ขณะเกิดเหตุเพื่อนำมาร่วมการ วิเคราะห์สามารถที่จะให้ข้อมูลเบาะแสที่สำคัญได้
	๔.๖ Seek Assistance เมื่อใดที่ทีมตอบสนองไม่สามารถดำเนินการวิเคราะห์ Incident เพื่อหาสาเหตุที่ แท้จริงเพื่อกำจัดผู้บุรุกออกจากระบบได้ ก็สามารถใช้บริการให้
	เพอหาสาเหตุท แทงรงเพอกางดนูบุรุกออกจากระบบเต กลามารถเชบรการเห คำแนะนำปรึกษา จากภายนอกตามสมควรได้ เช่น CERT ต่าง ๆหรือบริการจากที่ปรึกษา
	กายนอก เป็นต้น

ระดับ	แนวปฏิบัติ
ระดับ กรณีบริการ ระบบ หรือ อุปกรณ์ มี แนวโน้มที่จะเกิด ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์ ระดับไม่ร้ายแรง กรณีบริการ ระบบ หรือ อุปกรณ์ มี แนวโน้มที่จะเกิด ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์ ระดับร้ายแรง	แนวปฏิบัติ ๕. การบันทึกข้อมูลเหตุการณ์ภัยคุกคาม มีการบันทึกข้อมูลเหตุการณ์ภัยคุกคาม ซึ่งจะ ช่วยให้การรับมือและตอบสนองภัยคุกคามมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น โดย หน่วยงานควรบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่การตรวจพบจนถึงการ สิ้นสุดของหตุการณ์ภัยคุกคาม ซึ่งการบันทึกข้อมูลอาจจัดเก็บในโปรแกรมประยุกต์หรือ ฐานข้อมูล เช่น ระบบติดตามปัญหา (Issues Tracking Systern) เพื่อประโยชน์ในการ ติดตามเหตุการณ์ขั้นตอนการจัดการ และแก้ไขเหตุ ภัยคุกคามเพื่อให้มั่นใจได้ว่า เหตุการณ์ภัยคุกคามที่เกิดขึ้นได้รับการจัดการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ๖. การวิเคราะห์ผลกระทบและการจัดลำดับความสำคัญของ Incidentการ วิเคราะห์ผลกระทบและความรุนแรง เพื่อจัดลำดับความสำคัญของ Incidentและช่วยในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ เพื่อดำเนินการรับมือและตอบสนองต่อภัยคุกคามที่ เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อยู่อย่างจำกัดของหน่วยงานและลด ผลกระทบทางธุรกิจให้น้อยลงที่สุด ๗. การวิเคราะห์ผลกระทบและการที่มีอยู่อย่างจำกัดของบริษัท และ ลดผลกระทบทางธุรกิจให้ น้อยลงที่สุด ๘. วิทยาลัยาสามารถพิจารณาปัจจัยในเรื่องดังต่อไปนี้ประพิจารณาเพื่อกำหนด แนวทาง ในการติดต่อประสานงานและแจ้งข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง • เป็นผู้ได้รับผลกระทบจาก Incident • เป็นผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ Incident • เป็นผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ Incident • เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบกำหนดในนโยบายและแผน
	 เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่กฎหมายกำหนด การแจ้งเตือนเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคลากรหรือหน่วยงานที่ควร ได้รับการ แจ้งเหตุภัยคุกคาม มีดังต่อไปนี้ ผู้บริหาร (Top Management) ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ผู้บริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (CISO) หรือ หัวหน้าหน่วยงาน

ระดับ	แนวปฏิบัติ
กรณีบริการ ระบบ หรืออุปกรณ์ มี แนวโน้มที่จะเกิด	รักษาความ มั่นคงปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (He Information Security) • ทีมรับมือและตอบสนองต่อเหตุการณ์อื่น ๆ
ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์ ระดับไม่ร้ายแรง	 ทีมรับมือและตอบสนองต่อเหตุการณ์ภายนอก (ตามความเหมาะสม) เจ้าของระบบงาน (System Owner)
ระดบเมรายแรง กรณีบริการ ระบบ หรือ อุปกรณ์มี แนวโน้มที่จะเกิด	 ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (Human Resources) ฝ่ายสื่อสารองค์กร (สำหรับเหตุการณ์ที่จำเป็นต้องให้การประชาสัมพันธ์)
ผลกระทบเป็นภัย คุกคามทางไซเบอร์	 ฝ่ายกฎหมาย (สำหรับเหตุการณ์ที่อาจมีข้อเกี่ยวข้องทางกฎหมาย) ทีมบริหารความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ (Business Continuity Team)
ระดับร้ายแรง	 ทีมรับมือและตอบสนองต่อเหตุการณ์วิกฤต (Crisis Management Team) หน่วยงานกำกับ (Regulators) / ทีม TI-CERT
y v	 หน่วยงาน CERT (Computer Emergency Response Team) หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Law Enforcer)

๑๐.๓ ขั้นการระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์ การปราบปรามภัยคุกคาม ทางไซเบอร์ และการฟื้นฟูระบบบงานที่ได้รับ ผลกระทบ เป็นการดำเนินการเพื่อระงับภัยคุกคามทางไขเบอร์ การปราบปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการ ฟื้นฟูระบบงานที่ได้รับผลกระทบ (containment, eradication, and recovery) โดยการดำเนินการดังกล่าวควร กำหนดให้สอดคล้องกับความรุนแรงและระดับของภัยคุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับจนกระทั่งสามารถกู้คืนพย์สิน สำคัญทางสารสนเทศให้กลับมาดำเนินงานหรือให้บริการได้ตามปกติ ซึ่งการดำเนินการในขั้นตองกระทำควบคู่ไป กับการตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่อาจมีการลุกลามหรือทวีความรุนแรงมากขึ้นเพื่อให้การระงับ และการปราบปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตลอดจนการฟื้นฟูระบบงานที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดคุกคามทาง ไซเบอร์ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบด้วยการดำเนินการในเรื่

- (๑) จำกัดขอบเขต (Containment) ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๒) เรียกใช้งานกระบวนการกู้คืน (Recovery Process)
- (๓) ดำเนินการสอบสวม (Investigate) สาเหตุและผลกระทบของเหตุการณ์
- (๔) เก็บรักษาหลักฐาน (Preservation of Evidence) ก่อนเริ่มกระบวนการกู้คืนซึ่งรวมถึงกาบันทึก การยึดหลักฐานคอมพิวเตอร์ที่ได้มาหรืออุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อสนับสนการสอบตรม
- (๕) ดำเนินการตามระเบียบวิธีการมีส่วนร่วม (Engagement Protocols) กับบุคลภายนอก หรือแนว ปฏิบัติการบริหารจัดการบุคคลภายนอก ซึ่งรวมถึงรายละเอียดการติดต่อ ตัวอย่างเช่น ผู้ชายสำหรับบริการด้านนิติ วิทยาศาสตร์/การกู้คืนและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อดำเนินคดี
 - (๖) ดำเนินการตามเอกสารแนบท้าย ๒ ตารางที่ ๒.๓ ในประกาศคณะกรรมการการรักษาความมั่นคง

ไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง ลักษณะภัยคุกคามทางไซเบอร์ มาตรการป้องกัน รับมือ ประเมิน ปราบประงับภัยคุกคาม ทางไซเบอร์แต่ละระดับ พ.ศ. ๒๕๖๔

ทั้งนี้ขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ของวิทยาลัยฯ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอน	รายละเอียด
ตรวจพบภัยคุกคาม ทางไซเบอร์	มีการแจ้งเหตุจากผู้ใช้งานหรือตรวจจับการคุกคามทางไซเบอร์ได้จากอุปกรณ์ ป้องกันระบบเครือข่าย หรือ เครื่องมือต่างๆ ตามที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ สามารถตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างรวดเร็ว
ตรวจสอบภัยคุกคาม ทางไซเบอร์	ตรวจสอบข้อมูลของภัยคุกคามทางไซเบอร์ และประเมินระดับภัยคุกคาม ตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒
การควบคุมภัยคุกคาม ทางไซเบอร์	ดำเนินการควบคุมภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้ส่งผลกระทบน้อยที่สุด และ ป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายไปยังส่วนอื่นๆ ซึ่งในกรณีเร่งด่วน จะ ดำเนินการปิดระบบ หรือตัดการเชื่อมต่อของระบบคอมพิวเตอร์ชั่วคราว
แก้ไขปัญหา	ดำเนินการแก้ไขหรือกำจัดภัยคุกคามทางไซเบอร์เบื้องต้นในทันที
ติดต่อศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทย	ในกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จำดำเนินการติดต่อศูนย์ประสานการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทยเพื่อขอคำแนะนำหรือ ช่วยเหลือ
แก้ไขปัญหาสำเร็จและดำเนินการหาวิธี ป้องกันการเกิดภัยคุกคามในลักษณะเดิม	หลังจากแก้ไขปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์แล้ว จะดำเนินการตรวจหาช่องโหว่ โดยอุปกรณ์ตรวจสอบช่องโหว่ระบบเครือข่าย หรือเครื่องมืออื่นๆ และหาวิธี เพื่อป้องกันการเกิดภัยคุกคามไซเบอร์ในลักษณะเดิม
สมบูรณ์ ไม่สมบูรณ์ ทดสอบ	ตรวจสอบการทำงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศว่าสามารถ ทำงานได้สมบูรณ์หรือไม่ ในกรณีที่พบว่าการทำงานไม่สมบูรณ์ หรือข้อมูล สำคัญเสียหายไปจะดำเนินการกู้คืนระบบงาน
กู้คืนจะบบ	ดำเนินการตามขั้นตอนการกู้คืนข้อมูลตามที่ระบบในแผนการสำรองและกู้คืน ระบบ ในกรณีที่กู้คืนไม่ได้ จะพิจารณาเปิดใช้ระบบงานคอมพิวเตอร์สำรอง และเร่งกู้ระบบงานคอมพิวเตอร์หลัก
ระบบสามารถใช้งานได้ปกติ	เมื่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศสามารถทำงานได้ตามปกติแล้ว หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านโครงข่ายระบบสารสนเทศจะดำเนินการ สรุปผลในการดำเนินการรับมือภัยคุกคามไซเบอร์
สรุปผลในการดำเนินการรับมือภัย คุกคามไซเบอร์และทำรายงาน	สรุปผลในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ และแจ้งผลการดำเนินงานให้แก่ ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้อำนวยการ ผู้บริหารตามระดับ

๑๐.๔ ขั้นการดำเนินการภายหลังการแก้ปัญหาภัยคกคามทางไซเบอร์

การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องภายหลังการแก้ปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์(Post-incident Activity)นั้น ให้จัดทำข้อกำหนดขั้นตอน วิธีปฏิบัติ ที่เกี่ยวของเพื่อให้มีแนวทางที่ชัดเจน ซึ่งการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว เพื่อให้สามารถเรียนรู้จากเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ผ่านมา และสามารถหาแนวทางเพื่อแก้ไขจุดบกพร่อง และ พัฒนาแนวทางรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อไป โดยให้มีการประชุมหารือเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ในการนำไปพัฒนาและปรับปรุงแนวทางในการรับมือและตอบสนองภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมทั้งการใช้ข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุง นอกจากนี้ ต้องเก็บรักษาข้อมูลและพยานหลักฐานที่จำเป็น เพื่อใช้ในกระบวบ การทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือใช้ในกรณีที่ต้องการร้องทุกขหรือดำเนินคดี เนื่องจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น นั้น อาจเข้าลักษณะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.ศ.๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการเก็บข้อมูลบาง ประเภทนั้นอาจจำเป็นต้อง ดำเนินการตั้งแต่เมื่อมีการตรวจพบว่ามีภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นเนื่องจากข้อมูล ดังกล่าวอาจสูญหายไปในระหว่างที่ต้องระงับเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้น หรืออาจถูกลบหรือทำลายโดยผู้ใจมตี เมื่อมีการเก็บรบรวมข้อมูล และหลักฐานที่จำเป็นแล้ว ให้นำข้อมูลและหลักฐานที่รวบรวมได้มาใช้ในการจัดทำ บันทึกข้อมูลสถิติภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยอาจจัดทำเป็นรายสัปดาห์หรือรายเตือน เพื่อเสนอต่อผู้ที่มีหน้าที่ดูแล รับผิดชอบภายในหน่วยงาน และกำหนดขั้นตอนที่หน่วยงานควรดำเนินการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภัยไซเบอร์ใน ลักษณะ ดังกล่าวขึ้นอีกในอนาคต

หลักการดูแลรักษาหลักฐานทางดิจิทัลที่สำคัญ ดังนี้

การประเมินเพื่อหาจุดที่ต้องดำเนินการจัดเก็บหลักฐานของ incident ที่กำลัง
รับมือและตอบสนอง เช่น Hard Disk, RAM, External Hard Disk,
Mobile Device เป็นต้น
ดำเนินการจัดเก็บหลักฐานด้วยการทำสำเนา (Duplication/Bit-for-bit
Acquisition) ด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม โดยมีข้อควรระวังในเรื่องดังต่อไปนี้
๑. ต้องป้องกันการเปลี่ยนแปลงของหลักฐานด้วยการใช้งาน Hardware Write
Blocker ๒. ต้องคำนึงถึง Volatility หรือความอ่อนไหวต่อการสญเสีย
กระแสไฟฟ้าของ หลักฐาน เช่น ข้อมูลที่เสี่ยงต่อการสญหายหากไม่มี กระแสไฟ
คอยเลี้ยง เช่น RAM ต้องได้รับการเก็บรักษาเป็นอันดับแรก ๓. ต้องบันทึก
รายละเอียดการดำเนินงานทุกขั้นตอนที่ลงมือปฏิบัติ อย่างละเอียด ๔. ตองทำ
การบันทึกหลักฐาน (Chain of Custody)
ทำการตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานที่ Duplicate และเปรียบเทียบ
กับ ต้นฉบับด้วยวิธี Cryptographic Hash
วิเคราะห์หาข้อมูลจากชุดหลักฐานที่ดำเนินการจัดเก็บเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง
หรือ เพื่อค้นหาสาเหตุของการเกิด Incident
จัดเก็บหลักฐานไว้ในที่เหมาะสม ปลอดภัย และบันทึก Chain of Custody
Form ทุกครั้งที่มมีการเคลื่อนย้ายหลักฐาน พร้อมทั้งระบุเหตุผลของการ
เคลื่อนย้าย

